

Finansklagenemnda Inkasso

Avgjørelse FinKN 2025-468

9.5.2025

FAIR COLLECTION AS

Varsling

Om krevet er korrekt varslet.

Saken gjaldt flere misligholdte fakturaer for bompasseringer. Det ble sendt separat inkassovarsel og betalingsoppfordring for hvert enkelt fakturakrav. Kravene ble slått sammen til en sak, og det ble sendt en fornyet betalingsoppfordring og varsel om rettslig inndrivelse. Klager fremsatte samme dag innsigelser mot kravet, hvor han blant annet anførte at det var uklarheter i den fornyede betalingsoppfordringen og bestred derfor salæret. Klager fikk medhold.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: Kr 2 800

Saksfremstilling

Klagen gjelder tjue misligholdte fakturakrav for bompasseringer i perioden 2023-2024. Totalt utestående hovedstol var kr 19 085. Det har blitt sendt separat inkassovarsel og betalingsoppfordring for samtlige krav.

Kravene ble slått sammen, og det ble den 11.11.24 sendt en fornyet betalingsoppfordring kombinert med varsel om utleggsforretning. Salæret i fornyet betalingsoppfordring var redusert til kr 2 800, som tilsvarer tungt salær beregnet ut fra ny samlet hovedstol på kr 19 085. Det ble i denne forbindelse avskrevet salær med til sammen kr 8 487,50.

Klager var i kontakt med inkassoforetaket den 11.11.24 hvor klager blant annet reiste spørsmål til uklar ordlyd i varselet. Klager viser til at det i samme varsel både fremkommer at saken vil bli sendt til namsmannen og at den kan bli sendt til namsmannen, og at dette gjør varselet uklart.

Klager har purret på svar på sin hevelse den 17.11.24 og den 19.11.24, uten å ha mottatt tilbakemelding. Klager har i ny e-post til inkassoforetaket av 25.11.24 opplyst at han har innbetalt hovedstol og renter. Han påpekte videre til at inkassosalær er omtvistet og ikke skal dekkes inn av det innbetalte beløpet. Klager har videre den 27.11.24 opplyst at saken er sendt Finansklagenemnda.

Inkassoforetaket har e-post av 3.12.24 besvart henvendelse fra klager og opprettholdt kravet.

Klager har blant annet anført at det foreligger brudd på god inkassoskikk ved at inkassoforetaket ikke har besvart hans henvendelser, at det er uklar ordlyd i varsel, at inkassoforetaket ikke har fulgt hans betalingsanvisning samt reist spørsmål til salærets størrelse.

Inkassoforetaket har anført at påløpt salær er rettmessig.

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

Hovedspørsmålet i saken er etter nemndas syn om innklagedes varsler tilfredsstiller inkassolovens krav.

Nemnda ser først på det varslet som ble sendt 11.11.24 og som har overskrift «Fornytt betalingsoppfordring/varsel før utleggsbegjæring».

Innklagede har anført at det er adgang etter inkassoloven til å sende kombinerte varsler. Nemnda er enig i at loven gir slik adgang og viser til Ot.prp. nr. 2 (1987-88) s. 116, se også Justisdepartementets rundskriv G-106/89 s. 34. Det heter her at inkassoloven ikke er til hinder for at en betalingsoppfordring og varsel om rettslige skritt etter inkassoloven § 10 kombineres med varsler som kreves etter andre lover. Det heter videre:

Dersom det skjer en sammenslåing av varsler etter inkassoloven § 10 og f.eks. varsel etter tvangsfullbyrdsloven, må kravene både i inkassoloven § 10 og i den aktuelle bestemmelsen i tvangsfullbyrdsloven være oppfylt.

Inkassoloven stiller imidlertid krav om at varsler må være tydelige slik at de ikke lett kan misforstås, og et slikt krav er, etter nemndas syn, vanskeligere å oppfylle hvis man velger å sammenstille flere varsler i ett dokument.

Når det gjelder klarhetskravet, viser nemnda til NOU 1983:8 s. 38 der det i tilknytning til inkassovarsler fremheves at det viktigste er at skyldneren på en

klar og utvetydig måte blir gjort oppmerksom på gjeldsposten og at fortsatt manglende oppfyllelse vil medføre at saken sendes til en profesjonell inkassator.

I en uttalelse fra lovavdelingen i Justisdepartementet 15.10.07 heter det:

Ved vurderinga av om eit brev er tilstrekkeleg klart og utvetydig, må det takast omsyn til korleis brevet samla fremstår for skyldnaren. At brevet inneheld ei setning som isolert sett tilfredsstiller kravet til innhaldet i eit inkassovarsel, er ikkje nødvendigvis tilstrekkeleg.

Nemnda har lagt til grunn at klarhetskravet gjelder alle varsler etter inkassoloven, og når det gjelder muligheten for misforståelser, bygger nemnda på følgende uttalelse i NOU 1983:8 s. 43-48 i tilknytning til inkassoloven § 8:

Utvalget understreker at inkassator ikke bare må avholde seg fra å gi direkte feilaktige opplysninger. Opplysninger som hver for seg er korrekte nok, kan undertiden kombineres slik at de sett under ett utgjør et misvisende hele.

Inkassoloven § 11 første ledd krever at en betalingsoppfordring skal inneholde et varsel om at «rettslig inndrivning vil (nemndas understrekning) bli satt i verk.» Tvangsfullbyrdsloven § 4-18 krever at det i varslet skal gjøres oppmerksom på at «fullbyrdelse vil (nemndas understrekning) bli begjært dersom kravet ikke blir oppfylt.»

På forsiden i det kombinerte varslet er det tatt inn i en parates om at det er et varsel om tvangsfullbyrdelse. Deretter vises det til hvem som er kreditor og tidligere brev. Så kommer en setning om fornytt betalingsoppfordring, deretter et varsel om at utleggsbegjæring vil bli sendt hvis betalingsfristen ikke overholdes og til slutt skrives det at «Oversendelse til namsmannen vil medføre ytterligere omkostninger.»

På s. 3 i varslet er det under overskriften «Vi ønsker også å gi deg følgende informasjon» i første kulepunkt skrevet at «Betalder du ikke kravet kan det føre til rettslig inndrivning ved forliksklage eller utleggsforretning.»

Ved den konkrete vurderingen tar nemnda utgangspunkt i at varslet ikke skiller klart mellom hva som er hva, og at konsekvensen av fortsatt betalingsmislighold finnes på ulike steder i varslet og derfor gir et misvisende hele.

Når det gjelder betalingsoppfordringen, er konsekvensen ikke beskrevet på førstesiden, men inntatt på s. 3 og kun som en mulig følge av fortsatt mislighold.

Når det gjelder varsel om tvangsfullbyrdelse, er det på førstesiden uttrykt at utleggsbegjæring vil bli sendt, mens det på s. 3 skrives at slikt mislighold kan føre til utleggsforretning. Det er ingen steder i klartekst uttrykt at tvangsfullbyrdelse vil bli begjært.

Endelig peker nemnda på at det varsles om at oversendelse til namsmannen vil (nemndas understrekning) medføre ytterligere omkostninger. Dette er som utgangspunkt uriktig, idet det er opp til namsmannen å avgjøre omkostningsspørsmålet, og en slik opplysning er egnet til å legge et urimelig press på klageren.

Klageren betalte inn et større beløp 25.11.24 og instruerte samtidig i en e-post om at betalingen skulle dekke hovedstol og renter av hovedstol. Dagen etter sendte innklagede et brev til klager med overskrift «Restbeløp». Brevet bekrefter mottagelsen av beløpet, men inneholder ingen opplysning om hvorledes beløpet er behandlet hos mottageren. I beløpsoversikten er innbetalingen ikke hensyntatt i det hele tatt, men beløpet som gjenstår og skal betales, er selvsagt redusert.

Innklagede har erkjent at innbetalingen ble benyttet til å dekke hovedkravet i sin helhet, og at overskytende ble ført mot resterende salær. Begrunnelsen er at innbetalingen ble registrert før man fikk behandlet e-posten fra klager.

Etter nemndas syn kan dette ikke være avgjørende, særlig fordi beløpsoversikten i brevet 26.11.24 ikke viser hvordan innbetalingen var behandlet. Klager burde her vært informert hvordan innbetalingen var håndtert, særlig fordi han skriftlig hadde bedt om det.

Nemnda er etter dette kommet til at klageren må gis medhold, og at han som følge av dette ikke plikter å betale de utenrettslige omkostningene i saken, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Da klager har fått medhold, anser nemnda det ikke nødvendig å drøfte andre anførsler som klager har fremsatt.

Avgjørelsen er enstemmig

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Marte Charlotte Knudsen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).